

Życie na PROMENADZIE

Motto: „Widzieć i być widzianym”

POŁOŻENIE W MIEŚCIE

Dzielnica Nowa Huta – przykład tzw. robotniczego miasta stanowi istotną część krakowskiej miejskiej aglomeracji. Jej obecność w historii miasta Kraków to 60 lat życia kilku pokoleń populacji liczącej ca 200 000 mieszkańców.

STRUKTURA URBANISTYCZNA

Samodzielny organizm oparty o tzw. doktrynę jednostek sąsiedzkich i idea miasta ogrodu posiada wyraźne wykształconą oś kompozycyjną – Aleja Róż – która z Placu Centralnego przebiega w kierunku północnym.

IDEA

Rewitalizacja przestrzeni Alei Róż – Plac Centralny, uwzględniają konserwatorskie uwarunkowania oparte o ideowe założenia, iż naturalną potrzebą mieszkańców jest to aby przestrzenie pomiędzy budynkami były dokładnie tak samo bezpieczne, zapraszające i funkcjonalne jak ich wnętrza.

Uformowanie tych „pustych” przestrzeni musi być także zorientowaną na elementy flory, tak aby spełniony został postulat równowagi pomiędzy naturą, a człowiekiem.

Wytworzone krawędziami zabudowy wnętrza urbanistyczne wzdłuż Alei Róż mają być ponownie pozyskane dla spełnienia społecznych kontaktów, wzajemnych relacji pomiędzy ludźmi, dla celów edukacyjnych i kulturalnych, zabawy i sportu, fizycznej i intelektualnej rozrywki.

Przyjęta idea, jako ważny czynnik kreacji, zakłada nadanie nowego sensu niektórym, pierwotnym, niezrealizowanym projektowym założeniom.

KONCEPT URBANISTYCZNY

Aleja Róż – Plac Centralny – wielka oś wyznaczona istniejącą zabudową została zdefiniowana na nowo poprzez nadanie jej roli charakteru pieszej Promenady.

PIESZA PROMENADA

Na całej jej długości – od Palcu Centralnego począwszy, wyeliminowany został ruch kołowy.

Dzięki nowej organizacji ruchu kołowego w rejonie Placu Centralnego - zagłębienie na poziom -1, Plac Centralny zyskuje nową jakość. Dostępny, przystępny dla pieszych, powiązany jedynie z tramwajem, przestaje być dezintegrującym użytkowników – komunikacyjnym węzłem.

Zaproponowana organizacja ruchu kołowego przeniesiona na poziom -1 nie wprowadza żadnych ograniczeń, zarówno w zakresie ruchu dojazdowego jak i tranzytowego działającego aktualnie.

Funkcjonalnie, promenada na całej długości oferuje różne sposoby jej użytkowania.

Plac Centralny zamieniony na wielofunkcyjną przestrzeń, służącą także zgromadzeniom i wszelkiego rodzaju mitingom, przyjmuje w codziennym użytkowaniu funkcję miejskiego rynku. Ruchome, kolorowe stragany oferują malowniczy pejzaż tradycyjnych rynków historycznie ukształtowanych miast. Nieograniczona żadnymi barierami formalnymi, wymiana towarów, usług, wzbogacona jest drobną gastronomią, miejscami dla chwilowego wypoczynku, spotkań, przypadkowych kontaktów.

Wyjątkowo dobra dostępność środkami indywidualnego i publicznego transportu przyciągnąć może wielu użytkowników.

Plac Centralny w kierunku południowym przekształca się w plateau zwieńczone Miejskim Balkonem, integruje przestrzeń publiczną z odległymi krajobrazami nowohuckich łąk.

Balkon miejski stanowi nie tylko atrakcyjny punkt widokowy. Jest on równocześnie zadaszeniem scenicznego podium zaproponowanego amfiteatru, ukłon w stronę pierwotnej idei, którą przewidywała realizacja Nowohuckiego Teatru miejsca spontanicznych zjawisk i wydarzeń, własnej promocji talentów młodych ludzi.

Istniejący na północ od Palcu centralnego – Nowohuckiego Rynku, pieszy odcinek Alei Róż zachowuje aktualny wystrój. Jego uzupełnieniem będzie Różany Pawilon –cafe – wielosezonowy punkt zatrzymań ludzi, miejsca spotkań i wymiany myśli.

W czasie spektakli organizowanych na południowym przewyższeniu, cafe Bar staje się widownią.

Transparentny dach cafe – baru z „wtopionymi” kwiatami róż staje się ikoną, nową identyfikacją, wymazującą niechlubną, historyczną przeszłość miejsca lokalizacji pomnika wodza Październikowej Rewolucji.

Spacer promenadą w kierunku północnym po przekroczeniu Alei Przyjaźni to przejście przez parkowe założenie – PARKU TRZECH POKOLEŃ.

PARK TRZECH POKOLEŃ

- przestrzeń, która łączy młodych i starych, znajomych i nieznajomych, obcych i swoich, pełno i niepełnosprawnych, chcących odpocząć i tych którzy tryskają energią, poważnych i rozbawionych.

Zielona wyspa – park w miejscu projektowanego pierwotnie Placu Ratuszowego w propozycji projektowej zwiększa się nie tylko obszarowo. Dołączony doń w miejsce kołowego traktu ulicy Pałac (kultury wody) stanowi atrakcyjne uzupełnienie zielonego założenia. Ten symbol nowego życia Nowej Huty „dzieli” Park Trzech Pokoleń na strefę zabaw i wypoczynku, strefę spotkań, rozmów, rozrywki. Strefę tę tworzy usługowy parter budynku tworzący zachodnią pierzeję Parku. Cafe - Cluby, bary itp. lokale, letnią porą anektują zewnętrzne tarasy przylegające do Palcu Kultury Wody – wielkiej urbanistycznej fontanny, iluminowanej wieczorną porą.

Szanującą zieleń, wizję przekształceń obecnego zielonego założenia oferuje trzy strefy użytkowania:

- zaciszna dla osób starszych, z dobrą ekspozycją na południowo zachodnie nasłonecznienie,
- centralna dla dzieci młodych i średniaków usytuowana na otwartych terenach pomiędzy drzewami, zaaranżowaną modułami o zróżnicowanych programach użytkowych tj. gry, rowery, gry w piłkę, piaskownice ...
- zachodnią, usytuowaną wzdłuż Placu Kultury Wody, najbardziej widowiskową, strefę dla nastolatków – SKATEBOARDKANYON Scenę wydarzeń przeznaczoną do oglądania także przez przypadkowych przechodniów.

Zawężone przestrzenie w relacji do szerokiej, oddychającej strefy parku, część promenady to pole gier także dla leniwych gapiów.

Dwa place - wyspy „wycięte” w powierzchni Alei Róż to plateau do gier w szachy, warcaby lub inne gry ciche stolikowe.

Obiegające je, amfiteatralnie uformowana widownia, pozwalają aktywizować grą większe grupy ludzi.

Tektonika tego odcinka promenady wprowadza nową jakość w przestrzeń wyznaczoną fasadami istniejących budynków. Ich partery, to usługowe lokale, zachowujące swą autonomię, funkcjonalną niezależność.

Pozostają odgródzone drzewami od pól gier, tworzących specyficzną, nową atrakcyjność Promenady, nieobecna dziś w miejskiej przestrzeni Nowej Huty. Wyciszone, są ofertą dla spędzenia czasu przez osoby „dorosłego” pokolenia.

Wielką oś PROMENADY NOWOHUCKIEJ, zamyka BLUE LINE – błękitna wstęga – urbanistyczna rzeźba. Jest to interwencja w przestrzeń miejskiej tkanki, którą obok atrakcyjnej jakości oferuję „konkretne” użytkowanie jej „wnętrza” – galerię sztuki, pracownie artystów, kawiarnie, kluby muzyczne. Propozycja „Błękitnej Wstęgi” jest wynikiem świadomości faktu, że rzeźba w architekturze i urbanistyce zawsze odgrywa znaczącą rolę. „Błękitna Wstęga” ułatwić ma percepcję przestrzeni i na nowo zdefiniować jej skalę i charakter.

PODSUMOWANIE

Promenada Nowohucka to przestrzeń publiczna porządkująca złożoną różnorodność miejskiej struktury. Umożliwia orientację. Czyni poszczególne jej części rozpoznawalnymi, a cały jej układ trwale odczytywany.

KONKURS ARCHITEKTONICZNO - URBANISTYCZNY, NA OPRACOWANIE KONCEPCJI REWITALIZACJI PRZESTRZENI

POŁOŻENIE W MIEŚCIE

Dzielnica Nowa Huta – przykład tzw. robotniczego miasta stanowi istotną część krakowskiej miejskiej aglomeracji. Jej obecność w historii miasta Kraków to 60 lat życia kilku pokoleń populacji liczącej ca 200 000 mieszkańców.

STRUKTURA URBANISTYCZNA

Samodzielny organizm oparty o tzw. doktrynę jednostek sąsiedzkich i idea miasta ogrodu posiada wyraźne wykształconą oś kompozycyjną – Aleja Róż – która z Placu Centralnego przebiega w kierunku północnym.

IDEA

Rewitalizacja przestrzeni Alei Róż – Plac Centralny, uwzględniają konserwatorskie uwarunkowania oparte o ideowe założenia, iż naturalną potrzebą mieszkańców jest to aby przestrzenie pomiędzy budynkami były dokładnie tak samo bezpieczne, zapraszające i funkcjonalne jak ich wnętrza. Uformowanie tych „pustych” przestrzeni musi być także zorientowaną na elementy flory, tak aby spełniony został postulat równowagi pomiędzy naturą, a człowiekiem.

Wytworzone krawędziami zabudowy wnętrza urbanistyczne wzdłuż Alei Róż mają być ponownie pozyskane dla spełnienia społecznych kontaktów, wzajemnych relacji pomiędzy ludźmi, dla celów edukacyjnych i kulturalnych, zabawy i sportu, fizycznej i intelektualnej rozrywki. Przyjęta idea, jako ważny czynnik kreacji, zakłada nadanie nowego sensu niektórym, pierwotnym, niezrealizowanym projektowym założeniom.

KONCEPT URBANISTYCZNY

Aleja Róż – Plac Centralny – wielka oś wyznaczona istniejącą zabudową została zdefiniowana na nowo poprzez nadanie jej roli charakteru pieszej Promenady.

PIESZA PROMENADA

Na całej jej długości – od Palcu Centralnego począwszy, wyeliminowany został ruch kołowy. Dzięki nowej organizacji ruchu kołowego w rejonie Placu Centralnego -zagłębienie na poziom -1, Plac Centralny zyskuje nową jakość. Dostępny, przystępny dla pieszych, powiązany jedynie z tramwajem, przestaje być dezintegrującym użytkowników – komunikacyjnym węzłem. Zaproponowana organizacja ruchu kołowego przeniesiona na poziom -1 nie wprowadza żadnych ograniczeń, zarówno w zakresie ruchu dojazdowego jak i tranzytowego działającego aktualnie. Funkcjonalnie, promenada na całej długości oferuje różne sposoby jej użytkowania.

Plac Centralny zamieniony na wielofunkcyjną przestrzeń, służącą także zgromadzeniom i wszelkiego rodzaju mitingom, przyjmuje w codziennym użytkowaniu funkcję miejskiego rynku. Ruchome, kolorowe stragany oferują małowizny pejzaż tradycyjnych rynków historycznie ukształtowanych miast. Nieograniczona żadnymi barierami formalnymi, wymiana towarów, usług, wzbogacona jest drobną gastronomią, miejscami dla chwilowego wypoczynku, spotkań, przypadkowych kontaktów. Wyjątkowo dobra dostępność środkami indywidualnego i publicznego transportu przyciągnąć może wielu użytkowników.

Plac Centralny w kierunku południowym przekształca się w plateau zwieńczone Miejskim Balkonem, integruje przestrzeń publiczna z odległymi krajobrazami nowohuckich łąk.

Balkon miejski stanowi nie tylko atrakcyjny punkt widokowy. Jest on równocześnie zadaszeniem scenicznego podium zaproponowanego amfiteatru, ukłon w stronę pierwotnej idei, którą przewidywała realizacja Nowohuckiego Teatru miejsca spontanicznych zjawisk i wydarzeń, własnej promocji talentów młodych ludzi. Istniejący na północ od Palcu centralnego – Nowohuckiego Rynku, pieszy odcinek Alei Róż zachowuje aktualny wystrój. Jego uzupełnieniem będzie Różany Pawilon –cafe – wielosezonowy punkt zatrzymań ludzi, miejsca spotkań i wymiany myśli. W czasie spektakli organizowanych na południowym przewyższeniu, cafe Bar staje się widownią.

Transparentny dach cafe – baru z „wtopionymi” kwiatami róż staje się ikoną, nową identyfikacją, wymazującą niechlubną, historyczną przeszłość miejsca lokalizacji pomnika wodza Październikowej Rewolucji. Spacer promenadą w kierunku północnym po przekroczeniu Alei Przyjaźni to przejście przez parkowe założenie – PARKU TRZECH POKOLEŃ.

PARK TRZECH POKOLEŃ

- przestrzeń, która łączy młodych i starych, znajomych i nieznanomych, obcych i swoich, pełno i niepełnosprawnych, chcących odpocząć i tych którzy tryskają energią, poważnych i rozbawionych.

Zielona wyspa – park w miejscu projektowanego pierwotnie Placu Ratuszowego w propozycji projektowej zwiększa się nie tylko obszarowo. Dołączony doń w miejsce kołowego traktu ulicy Pałac (kultury wody) stanowi atrakcyjne uzupełnienie zielonego założenia. Ten symbol nowego życia Nowej Huty „dzieli” Park Trzech Pokoleń na strefę zabaw i wypoczynku, strefę spotkań, rozmów, rozrywki. Strefę tę tworzy usługowy parter budynku tworzący zachodnią pierzeję Parku. Cafe - Cluby, bary itp. lokale, letnią porą anektują zewnętrzne tarasy przylegające do Palcu Kultury Wody – wielkiej urbanistycznej fontanny, iluminowanej wieczorna porą.

Szanującą zieleni, wizję przekształceń obecnego zielonego założenia oferuje trzy strefy użytkowania:

- zaciszna dla osób starszych, z dobrą ekspozycją na południowo zachodnie nasłonecznienie,
- centralna dla dzieci młodych i średniaków usytuowana na otwartych terenach pomiędzy drzewami, zaaranżowaną modułami o zróżnicowanych programach użytkowych tj. gry, rowery, gry w piłkę, piaskownice ...
- zachodnią, usytuowaną wzdłuż Placu Kultury Wody, najbardziej widowiskową, strefę dla nastolatków – SKATEBOARDKANYON Scenę wydarzeń przeznaczoną do oglądania także przez przypadkowych przechodniów.

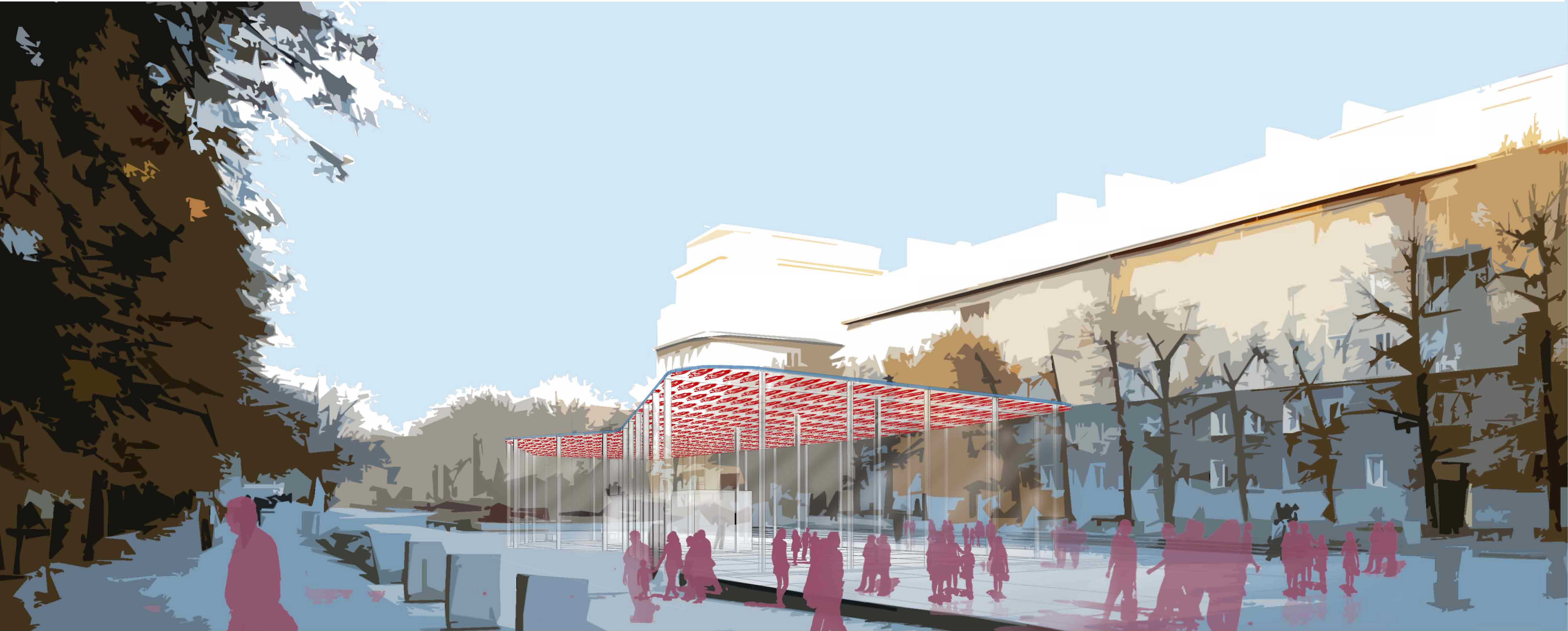
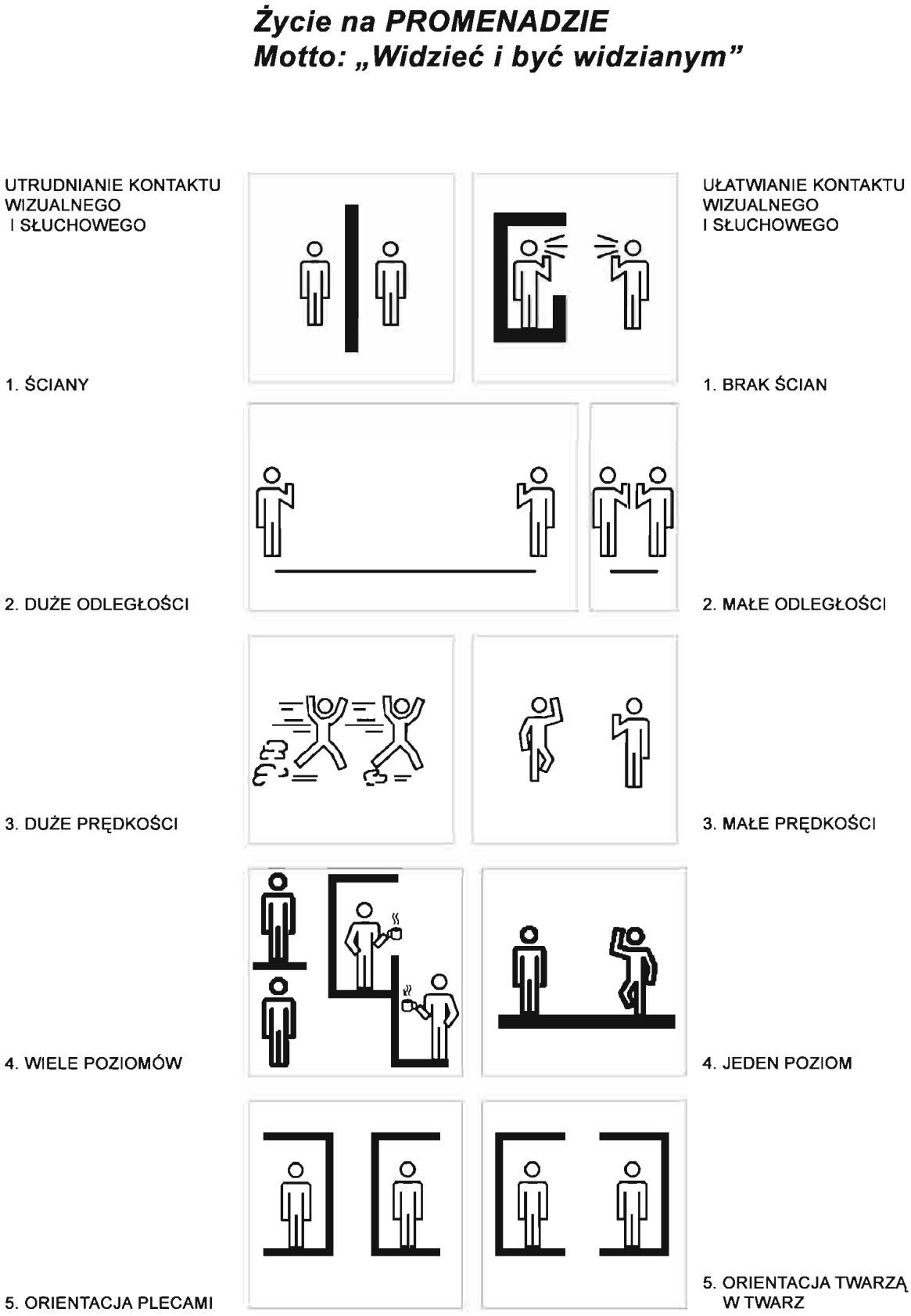
Zawężone przestrzenie w relacji do szerokiej, oddychającej strefy parku, część promenady to pole gier także dla leniwych gapiów. Dwa place - wyspy „wycięte” w powierzchni Alei Róż to plateau do gier w szachy, warcaby lub inne gry ciche stolikowe.

Obiegające je, amfiteatralnie uformowana widownia, pozwalają aktywizować grą większe grupy ludzi. Tektonika tego odcinka promenady wprowadza nową jakość w przestrzeń wyznaczoną fasadami istniejących budynków. Ich partery, to usługowe lokale, zachowujące swą autonomię, funkcjonalną niezależność. Pozostają odgródzone drzewami od pól gier, tworzących specyficzną, nową atrakcyjność Promenady, nieobecna dziś w miejskiej przestrzeni Nowej Huty. Wyciszone, są ofertą dla spędzenia czasu przez osoby „dorosłego” pokolenia.

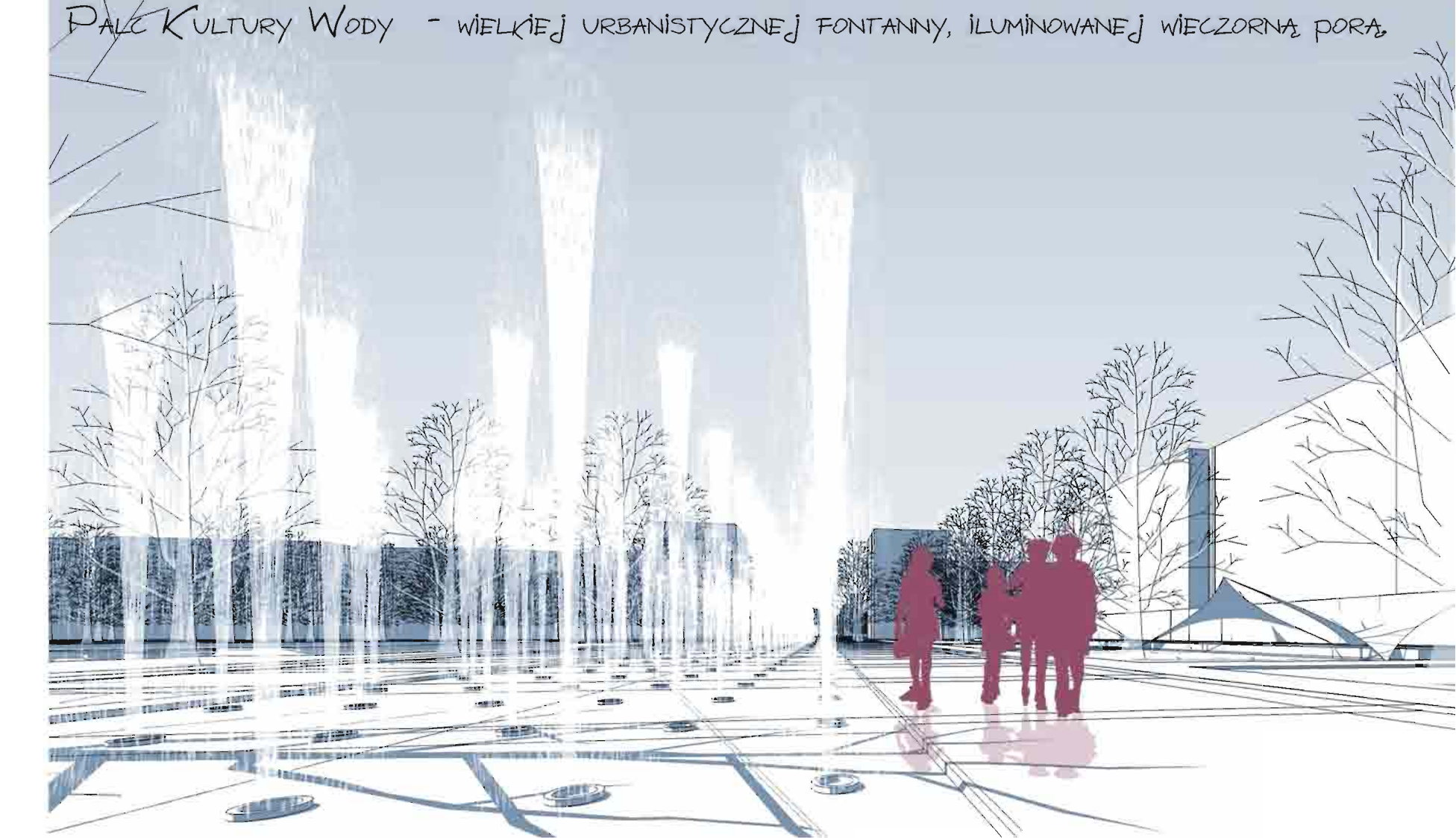
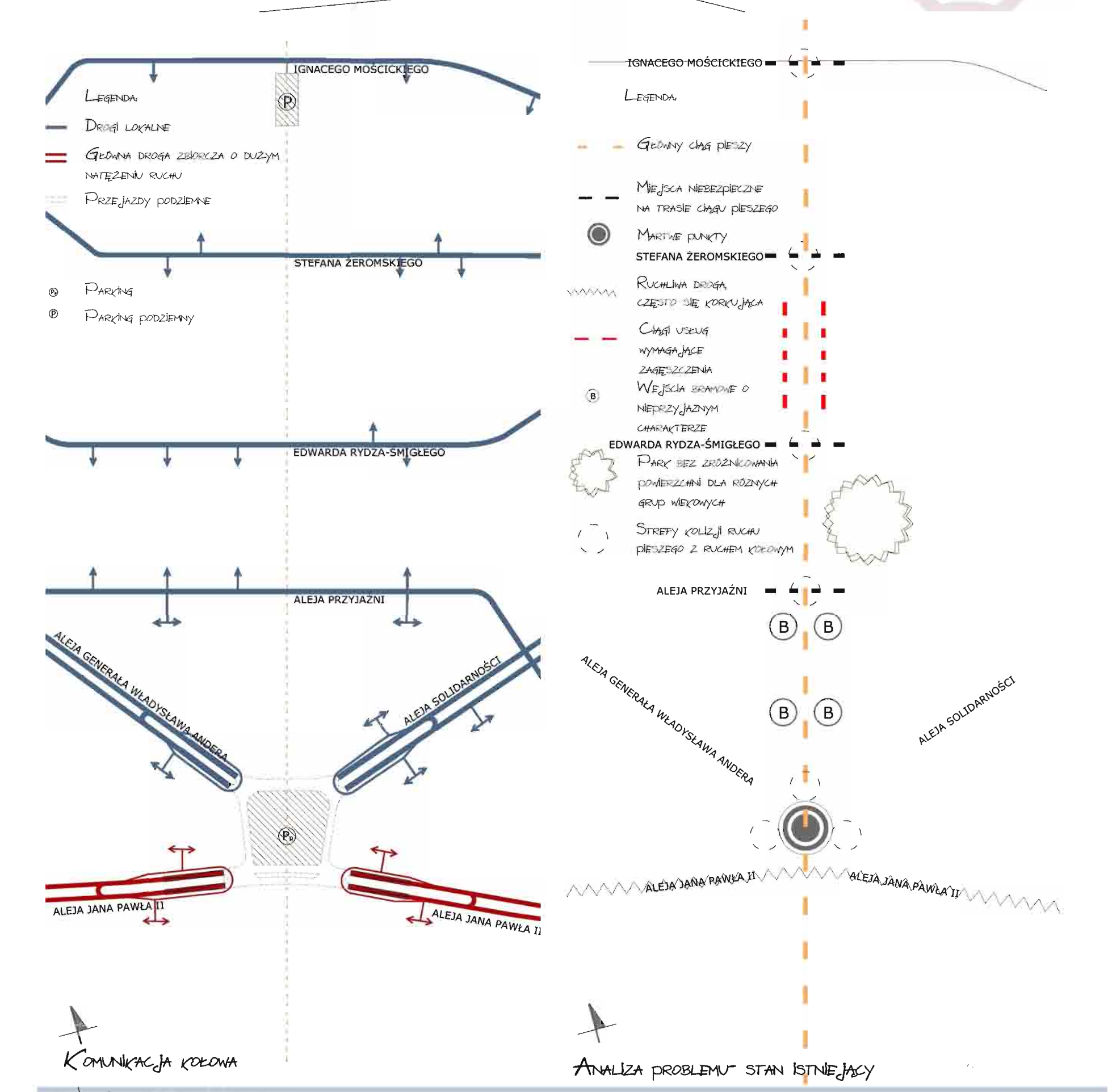
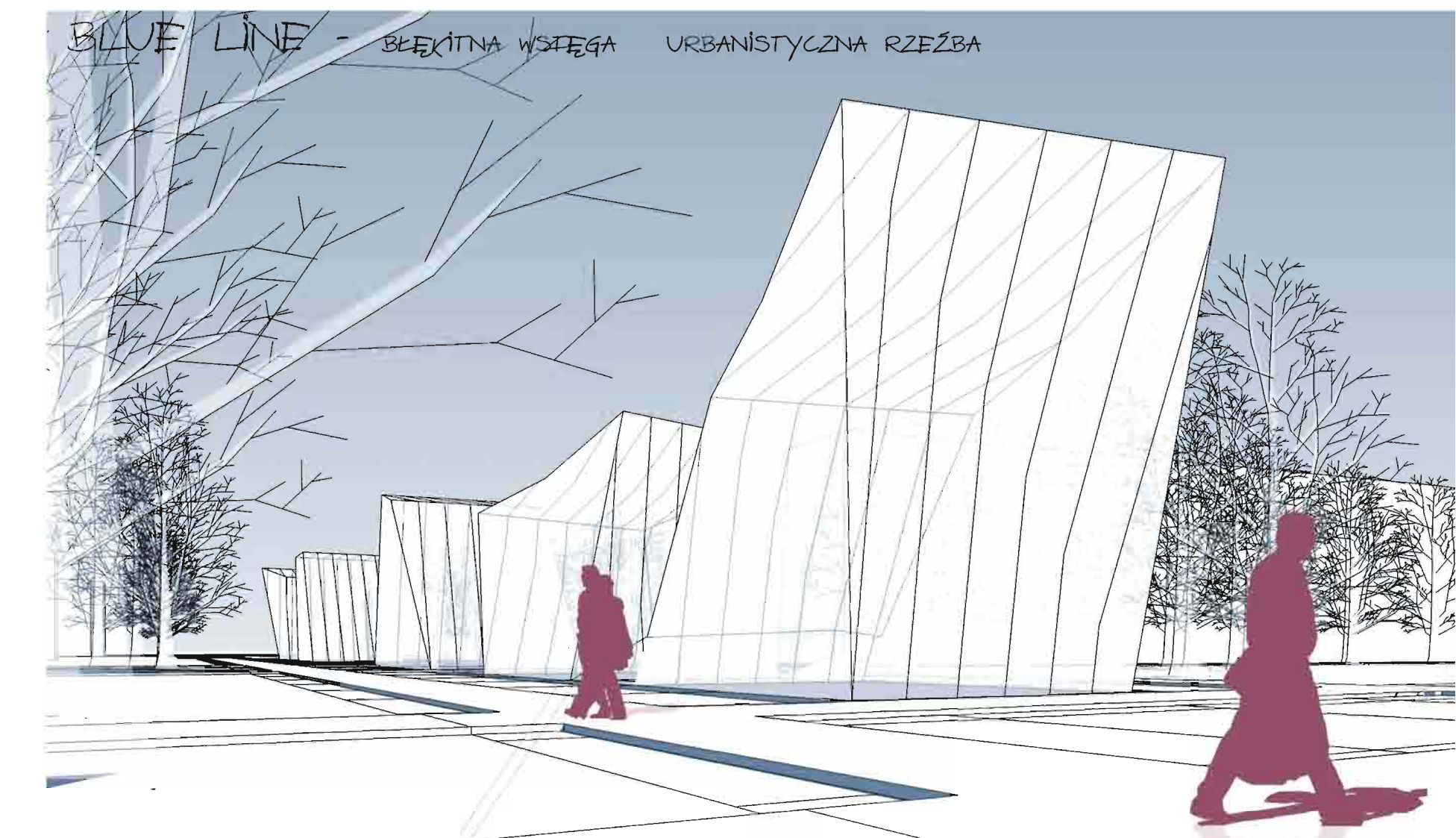
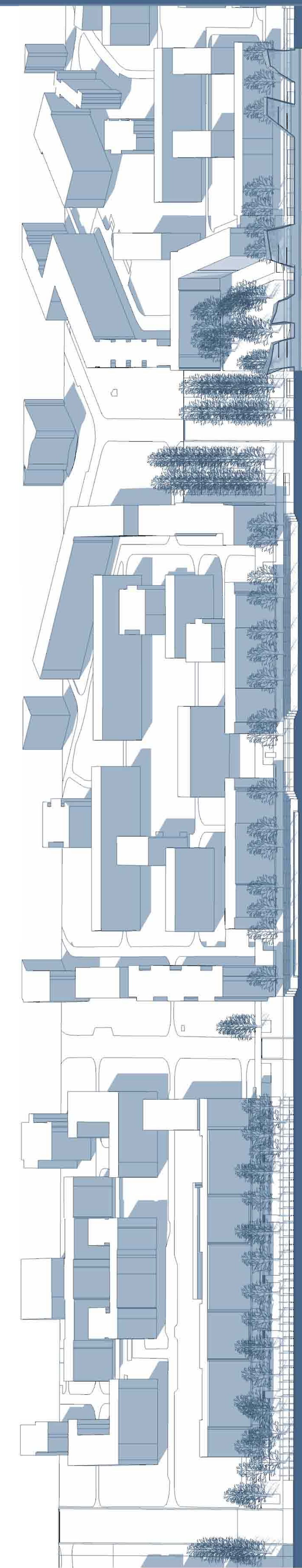
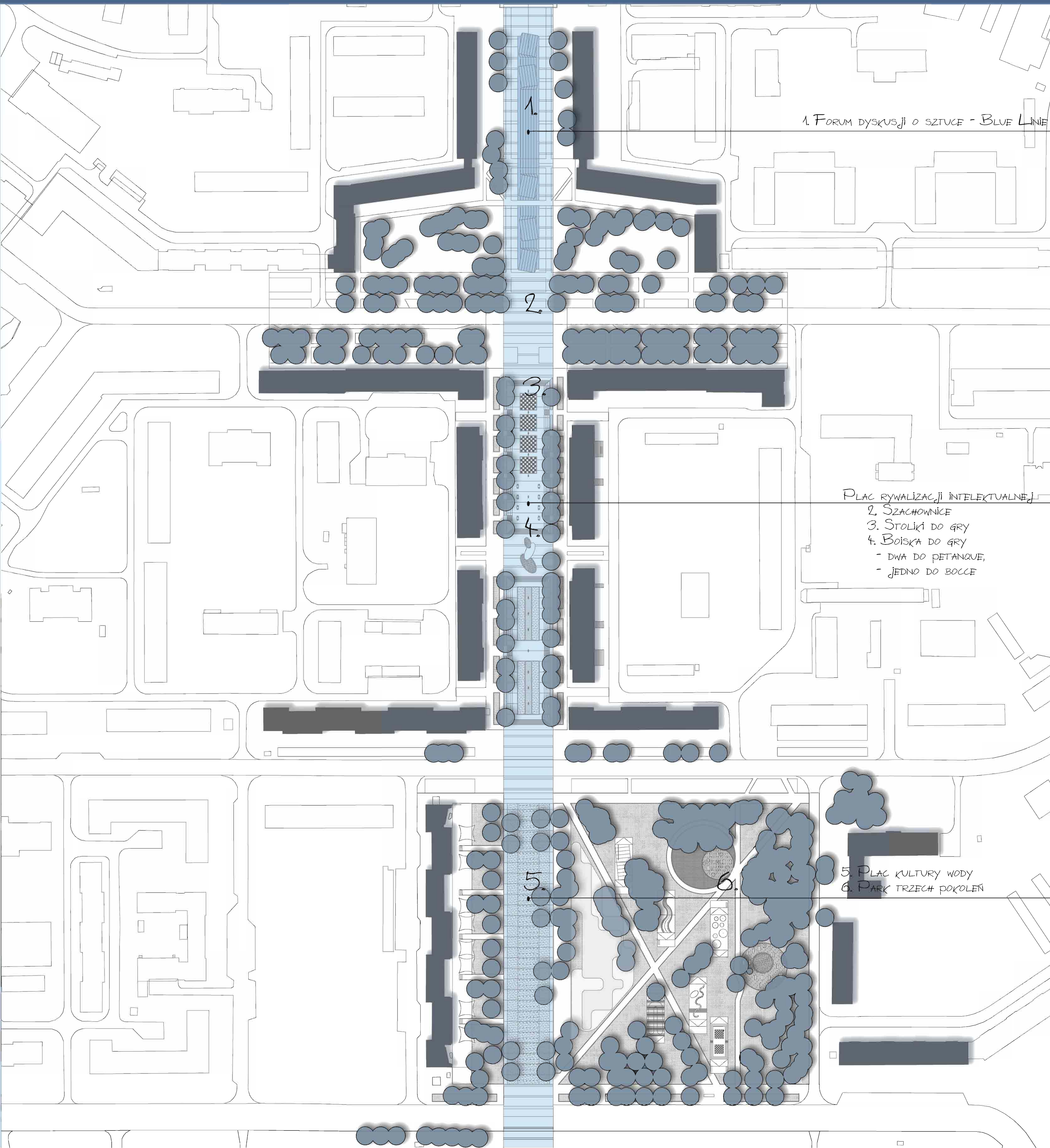
Wielką oś PROMENADY NOWOHUCKIEJ, zamyka BLUE LINIA – błękitna wstęga – urbanistyczna rzeźba. Jest to interwencja w przestrzeń miejskiej tkanki, którą obok atrakcyjnej jakości oferuje „konkretnie” użytkowanie jej „wnętrza” – galerię sztuki, pracownie artystów, kawiarnie, kluby muzyczne. Propozycja „Błękitnej Wstęgi” jest wynikiem świadomości faktu, że rzeźba w architekturze i urbanistyce zawsze odgrywa znaczącą rolę. „Błękitna Wstęga” ułatwić ma percepcję przestrzeni i na nowo zdefiniować jej skalę i charakter.

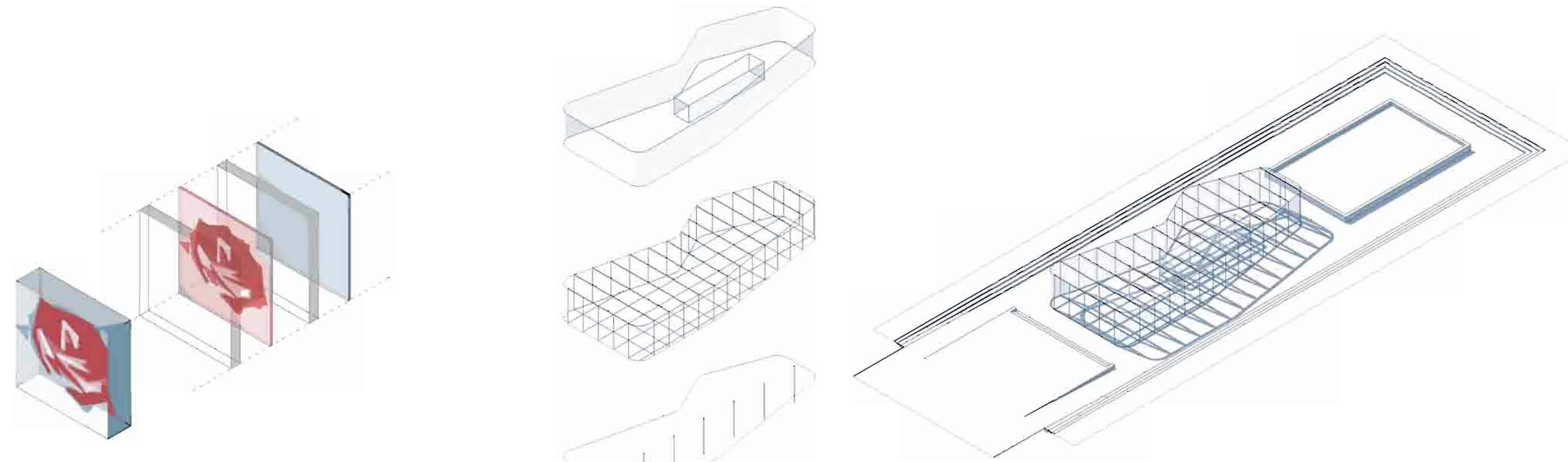
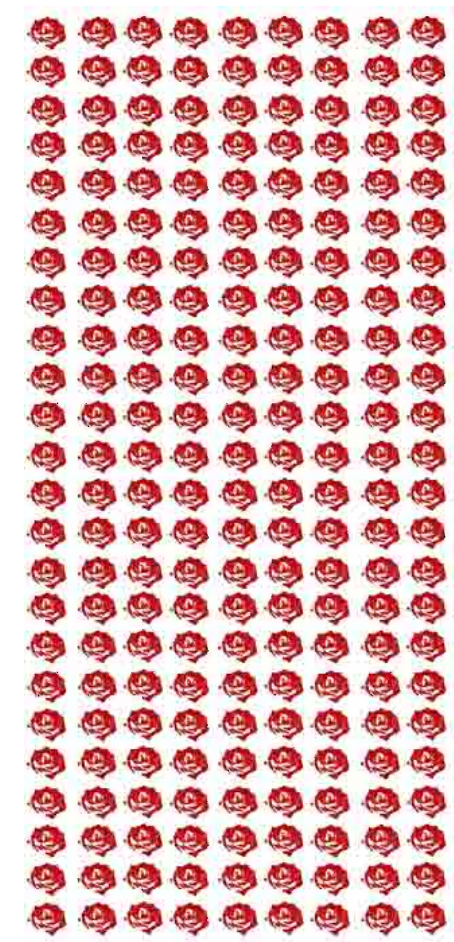
PODSUMOWANIE

Promenada Nowohucka to przestrzeń publiczna porządkująca złożoną różnorodność miejskiej struktury. Umożliwia orientację. Czyny poszczególne jej części rozpoznawalnymi, a cały jej układ trwale odczytywany.

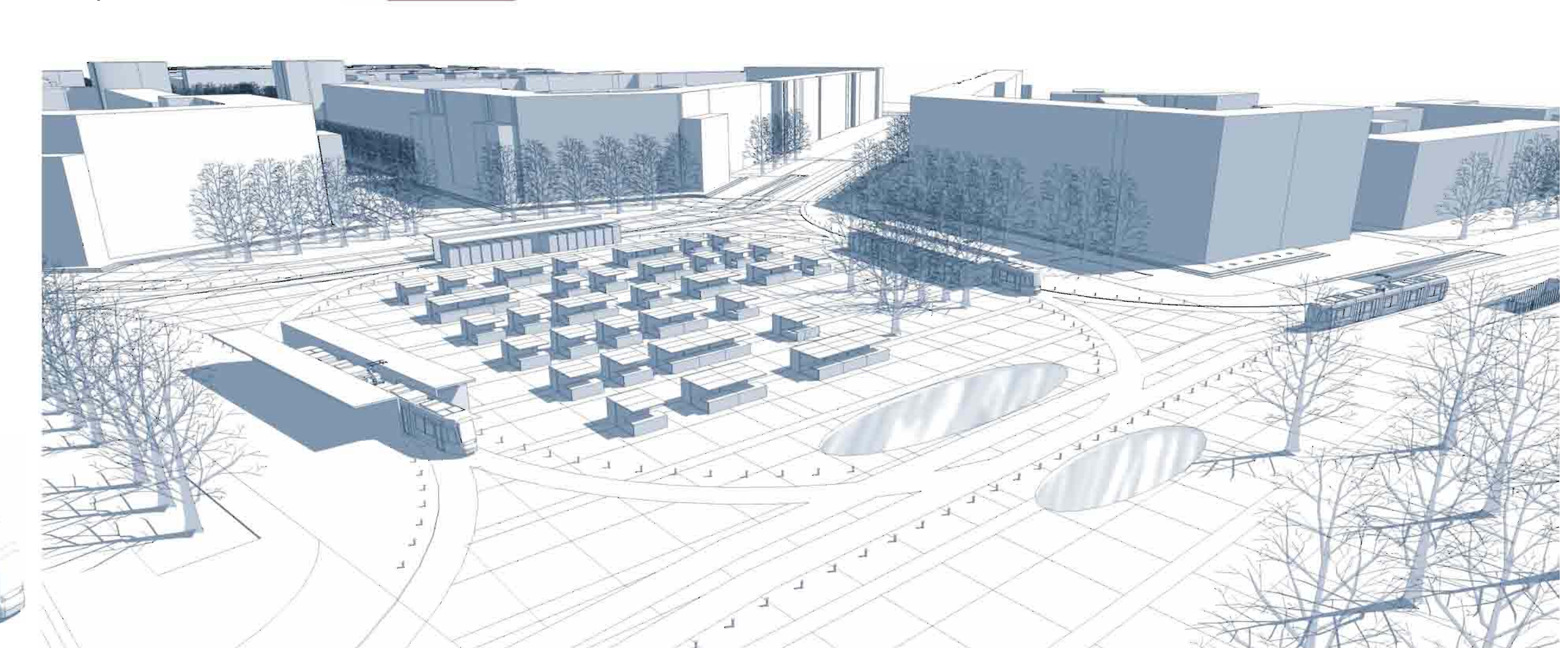
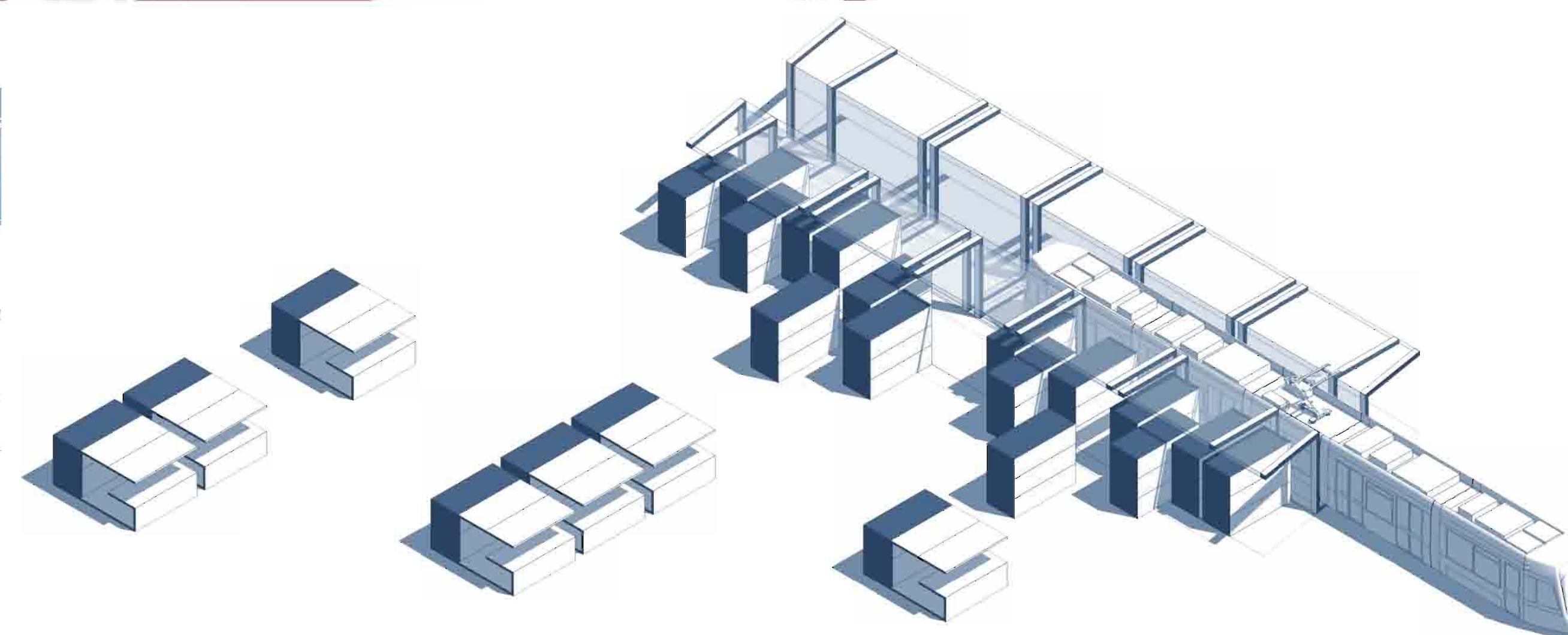
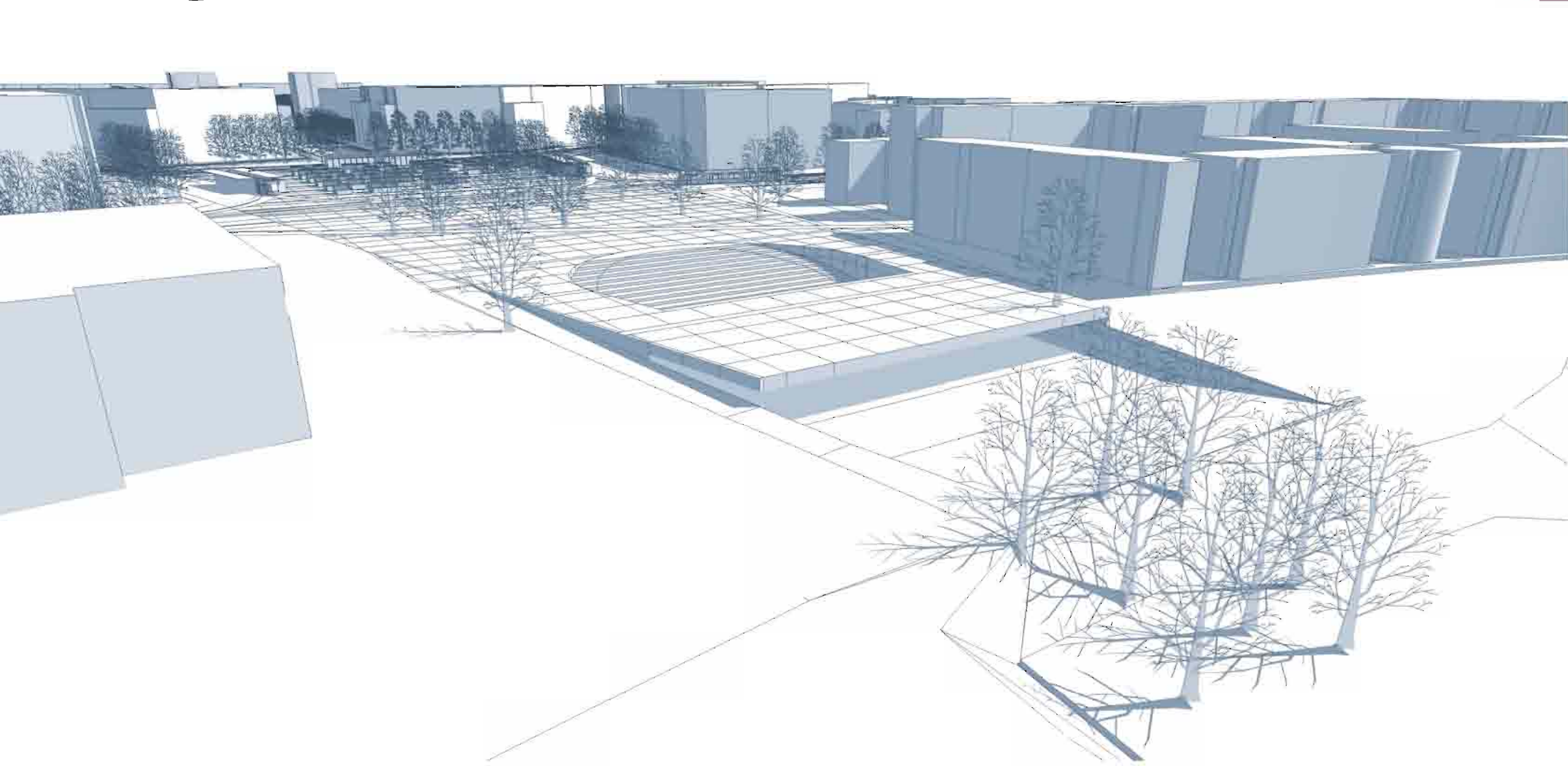
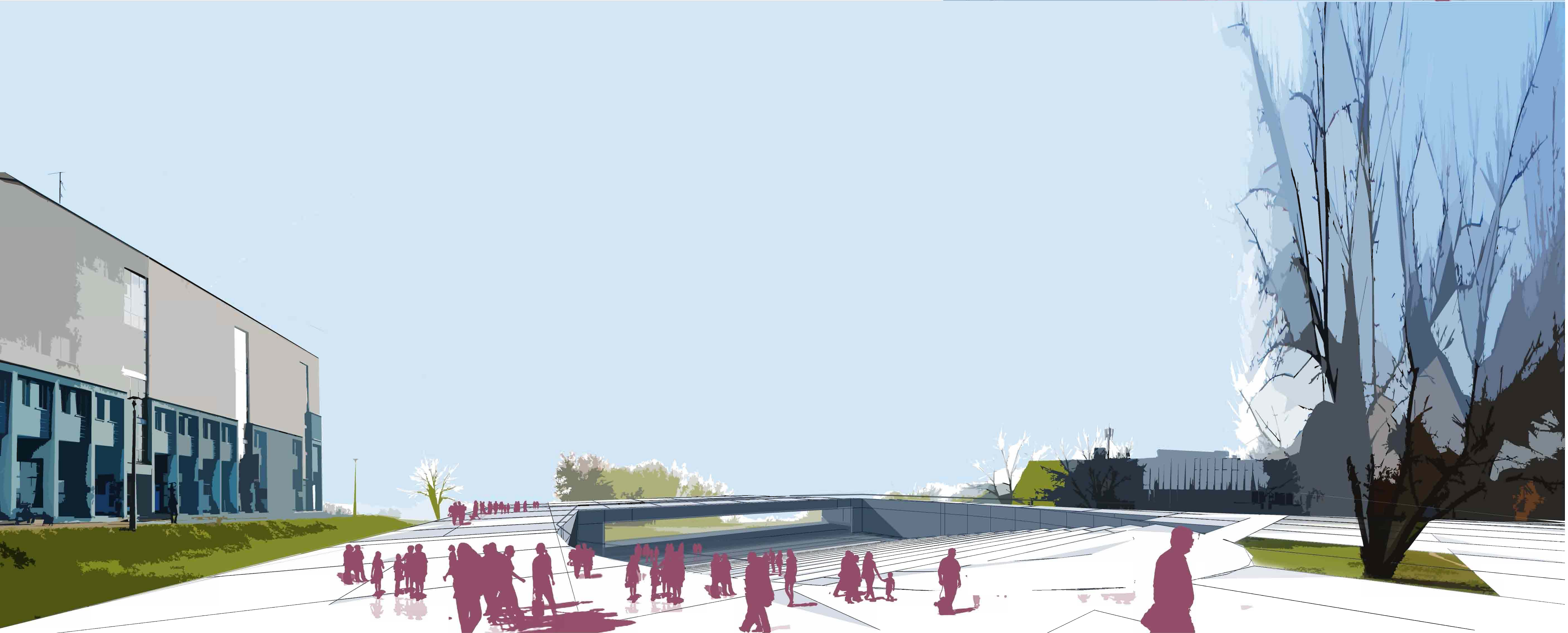
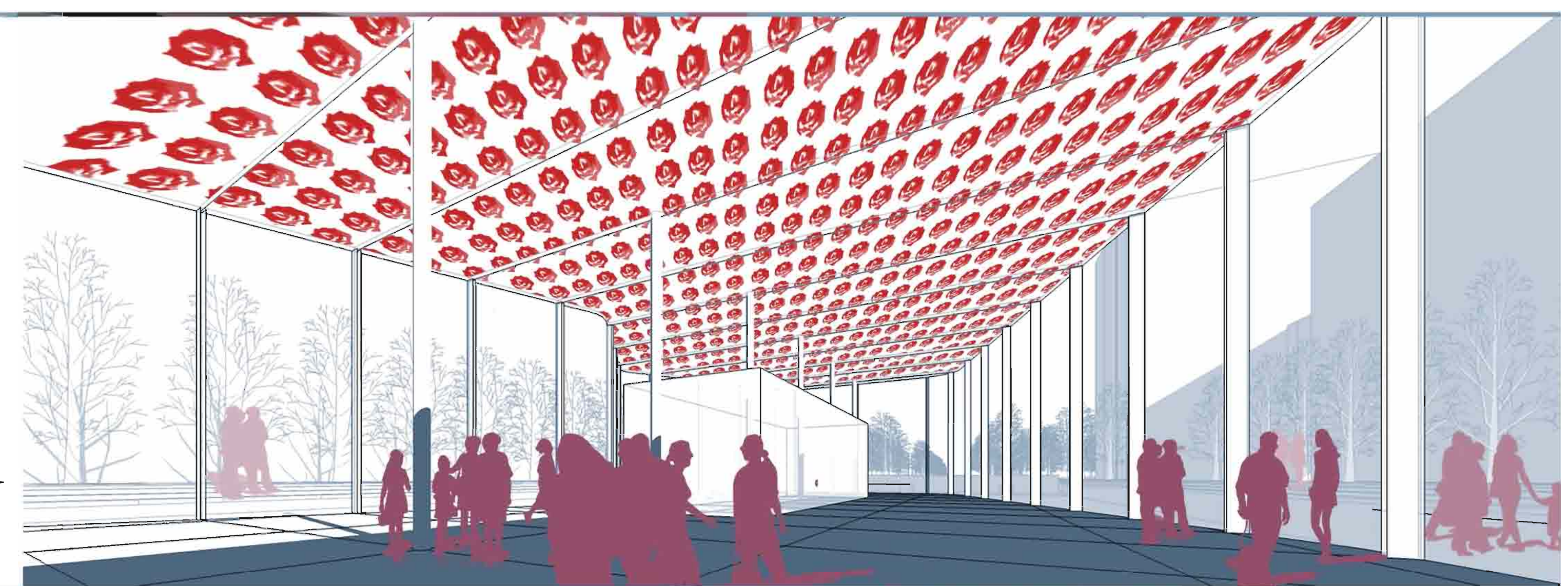

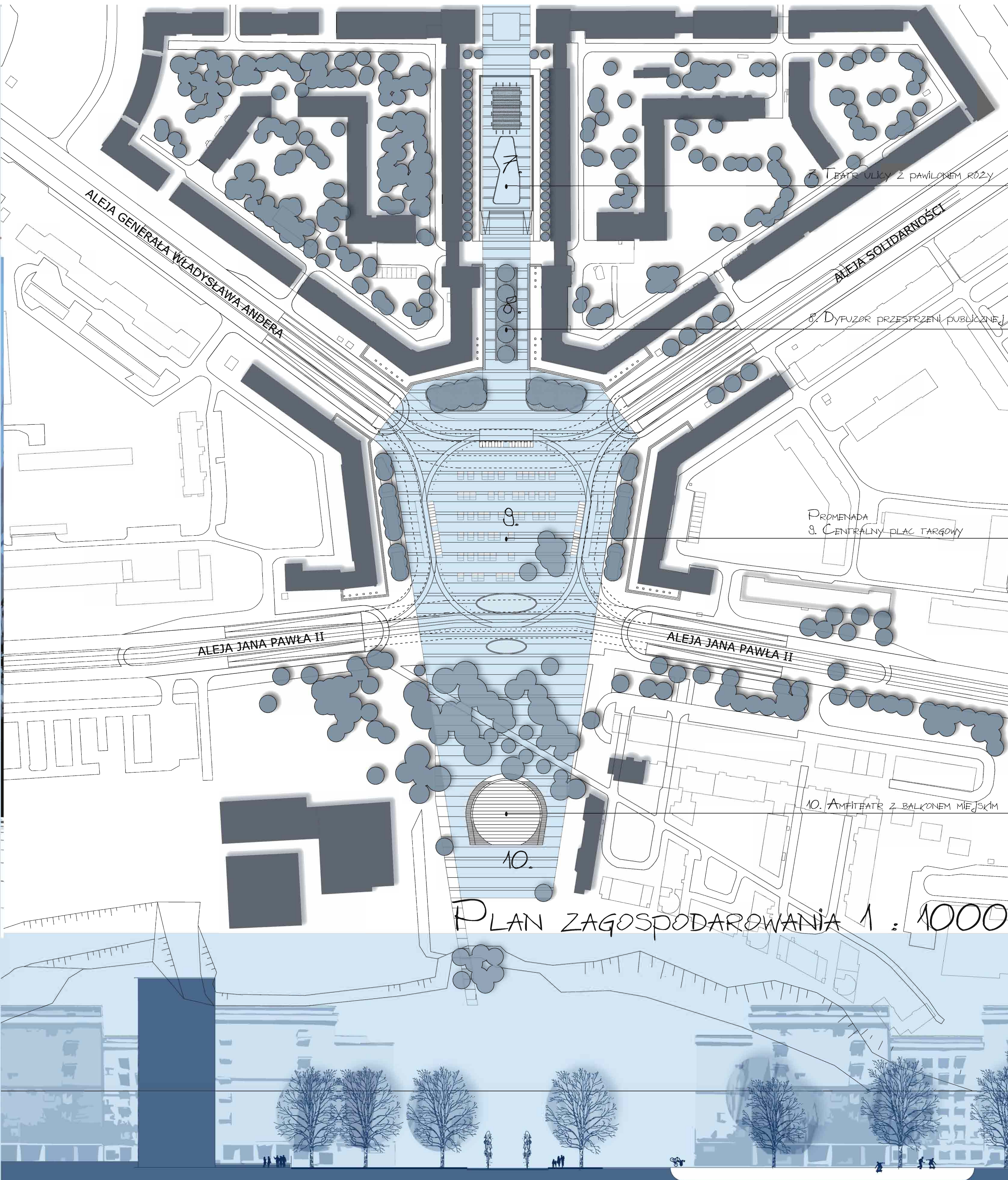
PUBLICZNEJ W OSI ALEI RÓŻ I PLACU CENTRALNEGO W NOWEJ HUCIE

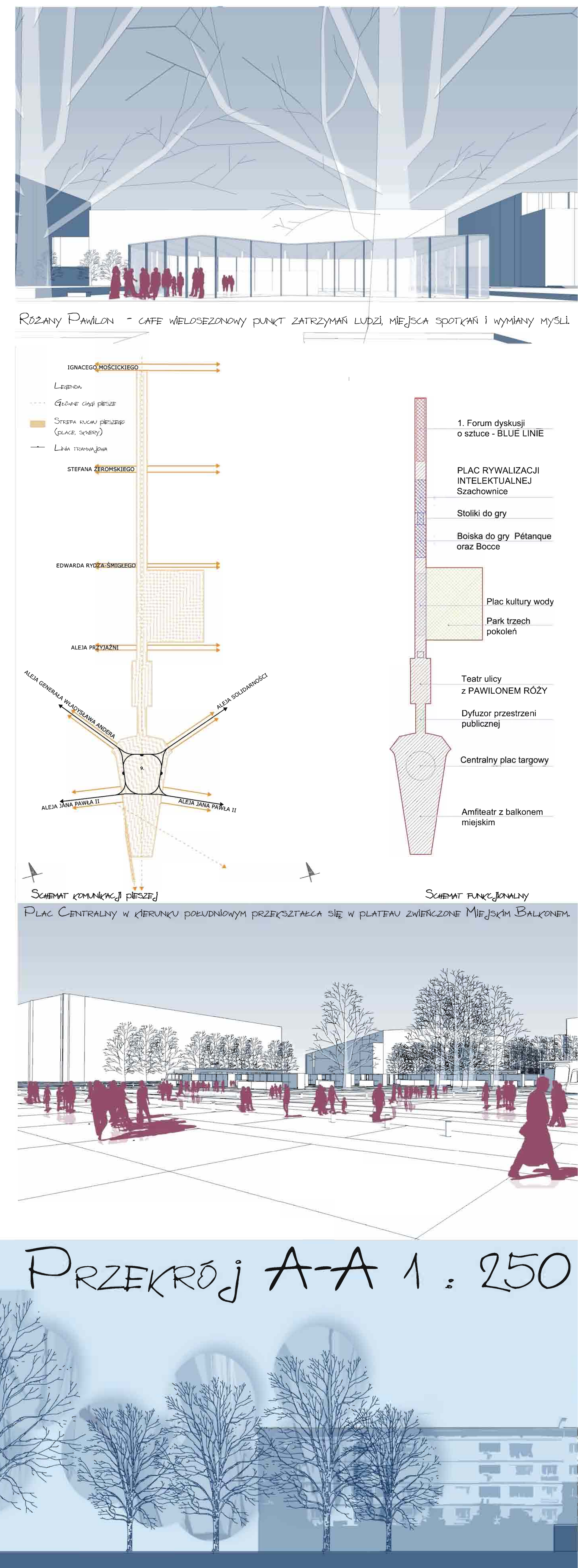
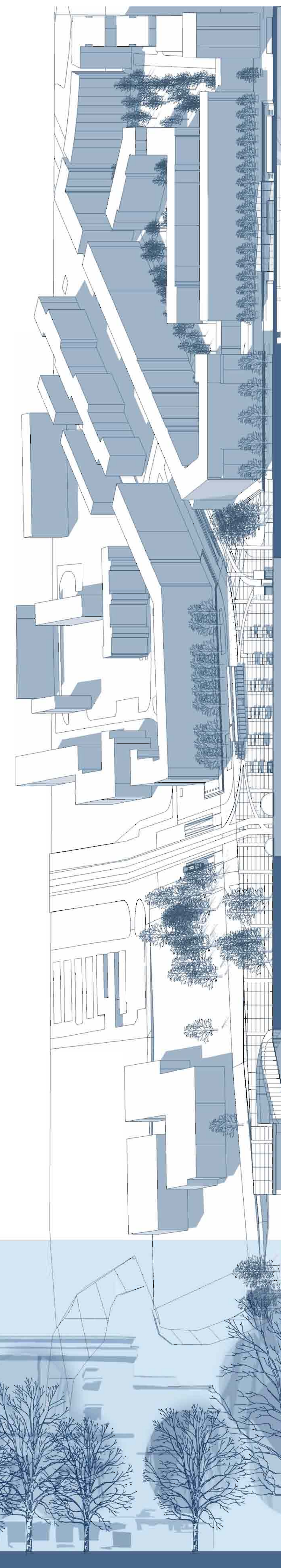

3FORM PANELS VARIA ECORESIN™ MOCOWANE NA KONSTRUKCJI ZE STALI NIERDZEWNEJ. PANELE DACHOWE WYKONANE Z ECO-ŻYWICY Z STABILIZATORAMI UV UTRZYMUJĄCYMI INTEGRALNOŚĆ MATERIAŁU. ZATOPIONE NATURALNE GŁÓWKI RÓŻ STANOWIĄ STRUKTURĘ OCIEŃIAJĄCĄ. WNEȚRZE PAWILONU TWORZĄC ZARAȚEM ARCHITEKTONICZNY SYMBOL IDENTYFIKUJĄCY SIĘ Z TRADYCYJNĄ NAZWĄ ALEI RÓŹ.

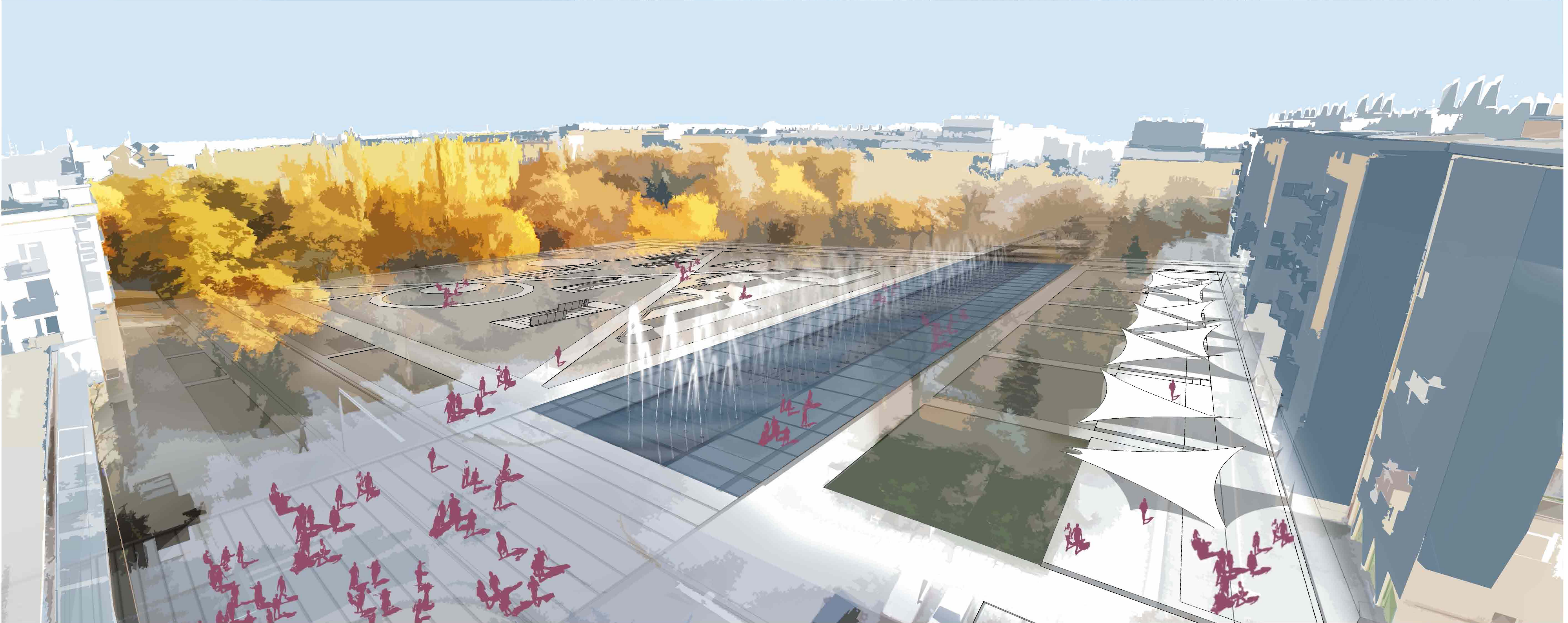
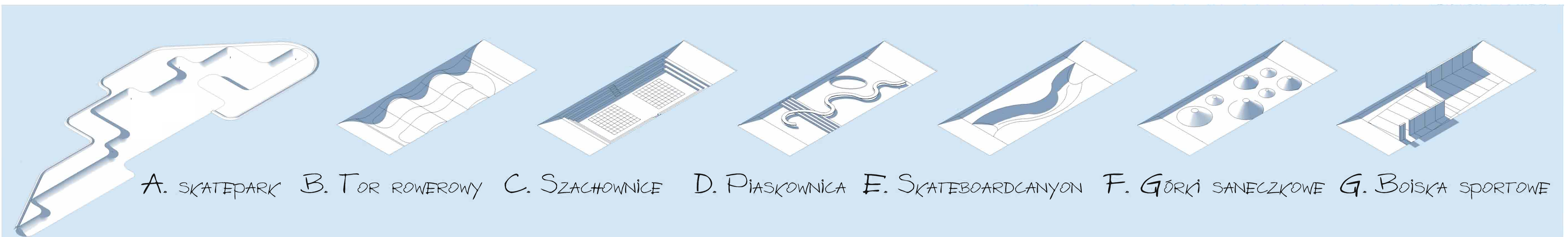

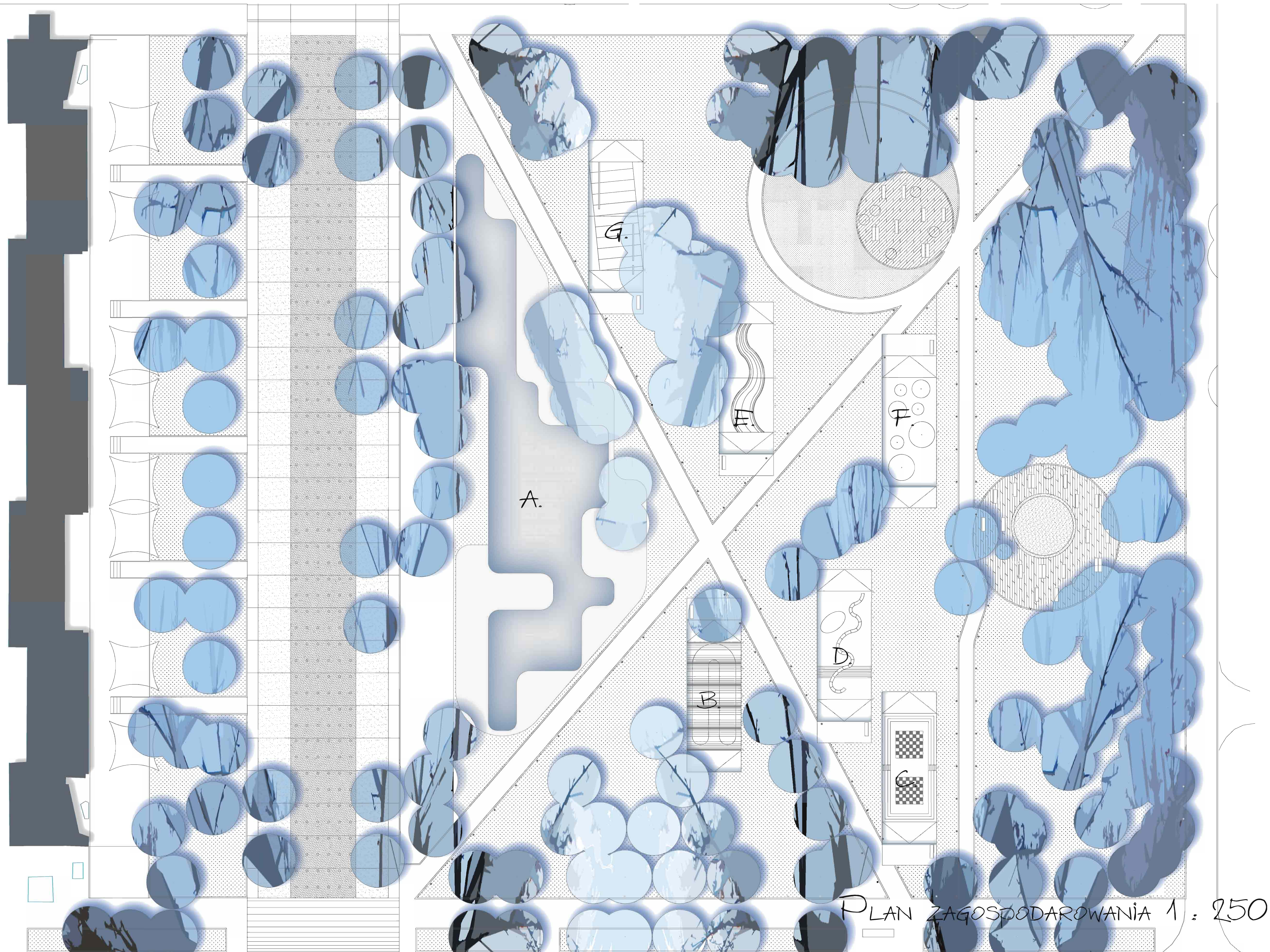

PLAN ZAGOSPODAROWANIA 1 : 1000

PRZĘKRÓJ A-A 1 : 250

PLAN ZAGOSPODAROWANIA 1 : 250